

ARBETARMAKT

Svensk sektion av FRKI – Förbundet för en Revolutionär Kommunistisk International

Arbetarmakts nyhetsbrev nummer 64 (29/00) - 000908

arbetarmakt.com

Innehåll

- Sidney 11 september: Stoppa World Economic Forum!
- Stockholm: Solidaritetsaktion med protesterna mot World Economic Forum
- IMF: Orsaken till Afrikas plågor
- Underteckna och sprid Pragappellen!
- Bussar till Prag
- Krossa IMF: Offentliga möten i Sandviken och Eskilstuna
- Arbetarmakt om IMF
- LO-kongressen: LO-byråkratin är fullt beredd att sitta still i båten
- Ånya Revolution
- Stenbeck - den nya sortens kapitalist

Sidney 11 september: Stoppa World Economic Forum!

Den 11 september kommer den mäktiga och ytterst exklusiva rikemansklubben World Economic Forum att stråla samman i Sidney i Australien. Dess medlemslista omfattar bl a cheferna för de tusen största multinationella företagen i världen. Men förbi är dagarna då världens beslutsfattare kunde träffas för att avhandla världens affärer mellan skål och vägg utan inblandning av dem som deras beslut drabbar.

WEF:s toppmöte kommer att mötas av protester som dessutom redan inletts. Organisationer och individer från hela Australien och resten av världen har samlats i Sidney för att lyfta fram kraven på global rättvisa. Kulmen på protesterna blir en massdemonstration den 11 september kring kravet på att stoppa WEF.

Arbetarmakts australiska systerorganisation Workers Power Australia kommer att delta i protesterna och argumentera för en revolutionär lösning för världens fattiga och förtryckta.

Läs mer på www.workerspower.com/wpglobal/wef.html

Stockholm: Solidaritetsaktion med protesterna mot World Economic Forum

I samband med den stora manifestationen mot World Economic Forum den 11 september (se ovan) genomför Kampanjen Krossa IMF en solidaritetsaktion i Stockholm. Ett offentligt möte hålls utanför World Trade Center/Klarabergsviadukten den 11 september med samling kl 16:00. Efter mötet avgår demonstrationen till Sergels Torg.

Slut upp!

IMF: Orsaken till Afrikas plågor

I flera nummer av nyhetsbrevet har vi tagit upp exempel på skuldbördans och IMF:s förödande betydelse för livsvillkoren för den stora majoriteten av befolkningen i världens fattiga och skuldsatta länder. Afrika är den i särklass hårdast drabbade kontinenten.

Det subsahariska Afrika, så rikt på mänskliga och naturresurser, är fortfarande världens fattigaste region. Halva dess befolkning lever i fattigdom och i flera länder har de ekonomiska förhållandena bara försämrats under senaste drygt tjugo åren. Det största hindret för ekonomisk återhämtning är regionens skuldbörda, som uppgår till omkring 230 miljarder dollar. Fakta talar för sig själva:

- Subsahariska Afrikas externa skuldbörda har ökat med 400 procent sedan 1980, då IMF och Världsbanken började att genomdriva sina "strukturella anpassningsprogram".

- Regionens externa skuld per capita (exklusive Sydafrika) är 365 dollar, medan BNP per capita bara är 308 dollar.

- Regionens externa skuld (återigen exklusive Sydafrika), som 1996 uppgick till ungefär 203 miljarder dollar, motsvarar 313 procent av det årliga värdet på dess export.

- Afrika spenderar fyra gånger mer på skuldräntebetalningar än på hälsovård.

- Trettio av regionens 44 länder betecknas som djupt skuldsatta fattiga länder av Världsbanken; merparten av resten är nästan kvalificerade för denna rankning. IMF genomdriver hårda villkor och investerare undviker länder med ohållbara skulder.

En stor del av den skuld som de afrikanska länderna samlat på sig byggdes upp under 70-talet, en period av vårdslös utlåning av banker och internationella organ, och accepterades av odemokratiska regeringar.

I många fall fick befolkningen i landet som lånade ingenting ut av lånen eftersom pengarna försvann i misslyckade infrastrukturprojekt, korrupta scheman eller osäkra investeringar. Skulden har fortsatt att öka sedan i takt med att regeringarna tagit nya lån för att betala de gamla.

1996 betalade subsahariska Afrika 2,5 miljarder dollar mer i underhåll av lånen än det fick i nya långtidslån och krediter. IMF ensamt har transfererat 3 miljarder dollar från Afrika sedan mitten av 80-talet. Det är de fattiga människorna i de skuldsatta länderna, de som missgynnats mest, som får betala räkningarna genom att knappa resurser går till att underhålla lånen, och genom effekterna av IMF/Världsbankens åtstramningsprogram.

De genomsnittliga reallönerna har minskat i 26 av 28 afrikanska länder som granskats under 80-talet. Nedskärningar i utgifterna för hälsovård har lett till en ökning av barnadödligheten; afrikanska barn svarar för cirka 40 procent av den globala barnadödligheten.

Miljoner av små bönder, i synnerhet kvinnor, har fått se sin tillvaro förödd av IMF-orsakade nedskärningar av kredit och jordbruksstöd. Drygt 40 procent av befolkningen lider av någon form av undernäring. Varje IMF-program har misslyckats att vitalisera Afrikas ekonomier. Skulder är kontinentens gissel. Vi måste gå samman med Afrikas fattiga massor och kräva att det räcker nu! Sätt stopp för IMF! Avskriv skulderna!

Underteckna och sprid Pragappellen!

Vi har tidigare berättat om den appell som antagits av en rad tjeckiska arbetarorganisationer och som uppmanade till stöd för en arbetar- och ungdomsprotest i Prag den 23 september och deltagande i andra protestaktioner. Vi vill än en gång ta tillfället i akt att uppmana alla våra läsare att sprida den vidare till fackligt aktiva och andra. Uppmana ditt fack att ställa sig bakom den för att på sätt visa sin solidaritet med de tjeckiska arbetare som är motståndare till IMF.

I dagarna skickar fackligt aktiva medlemmar i Kampanjen Krossa IMF ut ett brev ut till en rad fack och fackligt aktiva med uppmaning att ställa sig bakom appellerna för demonstrationerna den 23 och 26.

Appellen finns på kampanjens hemsida - www.destroyimf.org/se och kan beställas från Krossa IMF-kampanjen: krossaimf@hotmail.com. Vill du veta mer kan du besöka kampanjens - nyligen omgjorda och uppdaterade - hemsida www.destroyimf.org/se. På hemsidan finns även en annan

appell, som kampanjen mobiliserar till, S26-appellen.

Bussar till Prag

Kampanjen Krossa IMF har redan fyllt två bussar med resenärer till Prag och planerar att fylla så många den kan. Bussarna kommer att gå från Stockholm den 22 september och återvända hem den 29:e och kostnaden för resan är per deltagare är 1 100 kr.

Om du är intresserad skall du omedelbart kontakta kampanjen.

Krossa IMF: Offentliga möten i Sandviken och Eskilstuna

Sandviken:

Lördag 9/9 arrangerar Kampanjen Krossa IMF ett offentligt möte om de planerade protesterna mot IMF/Världsbankens toppmöte i Prag. Tid och plats: kl 15.00 på Café V, Hyttgatan 10

Eskilstuna:

Tadzio Muller pratar om IMF:s och Världsbankens roll i det kapitalistiska världssystemet, samt om sina erfarenheter från protesterna mot WTO i Seattle och IMF i Washington.

En lokal aktivist kommer att prata om vad som händer i Prag 20-28 september och om den svenska mobiliseringen ner dit.

Dag: Tisdag den 12 september, Tid: 18.30

Var: Socialistiska Partiets lokal på Gillbergavägen 4.

Arr: Kampanjen Krossa IMF, Socialistiska Partiet, Arbetarmakt

Arbetarmakt om IMF

Läs, köp, sprid det nya numret av Arbetarmakt! Det är ett nog så aktuellt temanummer om IMF. I en rad artiklar behandlas imperialismen, IMF och motståndet mot den nyliberala politiken.

Tidningen kan beställas genom att antingen skicka en mail till arbetarmakt@arbetarmakt.com eller brev till Arbetarmakt, Box 20 081, 104 60 Stockholm. Prenumeration för tio nummer kostar 100 kr (stödprenumeration 150 kr) sätts in på postgiro 474 02 54-0

LO-kongressen: LO-byråkratin är fullt beredd att sitta still i båten

När en av världens största fackföreningsrörelser samlas till kongress är det inte för att staka ut strategin och taktiken i klasskampen. Även om den nyvalda ordföranden använde uttrycket klasskamp är inte LO-ledningen inställd på att föra någon klasskamp. Tvärtom allt vad den önskar är att såväl regeringen som arbetsgivarna skall lyssna på den och söka lösningar i samförstånd med den; lösningar som på inget sätt verkligen hotar kapitalets makt och profiter. Tvärtom är LO-byråkratin fullt beredd att sitta still i båten - och låta sina medlemmar fortsätta ro så att svetten lackar.

Om LO hade varit en verkligt demokratisk organisation där gräsrotterna bestämmer så alla kongressdelegaterna varit valda på basis av en demokratiskt organiserad medlemsdiskussion ända ner på klubbnivå om LO:s uppgifter, med möjlighet för olika fackliga åsiktsriktningar att komma till tals på lika villkor och få sina företrädare valda utifrån klara och tydliga fackliga plattformar. Men detta är inget som ligger LO-byråkratin varmt om hjärtat trots allt prat om demokrati, ty då hade sannolikt det så hårt försvarade socialdemokratiska fraktionsmonopolet brutits upp.

Om LO varit en kämpande organisation som såg till sina medlemmars gemensamma intressen i första rummet skulle det också ha varit fullständigt otänkbart att LO-ledningen skulle kunna använda sina positioner till att som nyligen fördöma vänsterpartiet, ett parti som ju har stöd hos en betydande del av medlemmarna. Istället skulle LO-ledningen ha välkomnat stödet från

vänsterpartiet och inbjudit såväl vänsterpartiet som socialdemokratin till en diskussion om hur man tillsammans skulle kunna organisera ett fackligt-politiskt samarbete som flyttade fram arbetarklassens positioner.

Om LO-ledningen verkligen tagit ordet klasskamp på allvar skulle delegaterna knappast ha applåderat Göran Persson och nöjt sig med det lilla han hade att erbjuda. Kongressen skulle obarmhärtigt ha grillat honom och krävt att klara och konkreta utfästelser från honom och hans regering att föra en konsekvent arbetarpolitik. Den skulle ha klargjort att sådana utfästelser skulle utgöra själva förutsättningen för att SAP överhuvudtaget skulle kunna få ett öre eller en röst från LO-kollektivet.

Vi skulle kunna fortsätta den här genomgången ett bra tag till, men slutsatsen är ganska given: LO:s medlemmar måste vinnas för perspektivet på en kämpande och demokratisk fackföreningsrörelse. Då först kommer LO-medlemmarna att bli av med byråkratins förmyndarskap och bli herrar över sin egen organisation.

Ånya Revolution

Som vi berättade i förra numret av nyhetsbrevet går det ånyo att få tag på ungdomstidningen Revolution igen! Det första numret har nu tryckts upp på nytt, så om du skyndar dig har du möjlighet att komma över numret.

Det första numret tar upp kampanjen för att bygga en massiv protest mot IMF:s och Världsbankens möte i Prag i slutet av september. Det innehåller också en intervju med en Revo-aktivist om den nya revolutionära ungdomsorganisationen. Tidningen kan beställas från revo@arbetarmakt.com

Stenbeck - den nya sortens kapitalist

Så har det då kommit ut en biografi över Jan Stenbeck - rikemanssonen som äger TV 4 och en rad andra företag. I kommentarerna till boken hävdas att Stenbeck, som beskrivs som en arrogant och hänsynslös stövel, är en ny sorts kapitalist i motsats till de gamla wallenbergarna. Ja, visserligen tjänade wallenbergarna kulor på Hitler, men det är ju förstås en bagatell jämfört med Stenbecks ohyfsade manér.